

Destins

Joan Vinyoli

Uns han tingut la copa de la vida
arran dels llavis i han begut a pler,
felicitat i somnis han sentit
a dins la sang com un brunzit d'abelles,
i màgiques paraules han parlat
en altes nits i conjurat aurores
a no tornar, feliços navegant
cor insondable endins i snes platges.

Altres, però, la festa de la vida,
només l'han pressentida des de lluny,
com una olor feixuga de magnòlies
obrint-se en un jardí, però llur cap
dorm fatigat sobre l'espatlla trista
i ploren sense llàgrimes els ulls,
i el cor els bat amb dolorós anhel,
solitari i profund en la nit fosca.

VINYOLI, Joan (1951): *Les hores retrobades*. Barcelona: Premi Óssa Menor.